

SOONGSIL UNIVERSITY – Jižní Korea

1.

Jméno: Bára Braunsteinová

E-mail: braunba1@uhk.cz

Délka pobytu: 01. 03. 2024 – 21. 06. 2024

Kontaktní osoba na vysílající VŠ: Monika Hebková

Kontaktní osoba na přijímací VŠ: Hyekyu Han

2.

- Všechny mé předměty byly v angličtině, každý předmět byl vyučován dvě vyučovací hodiny, jedna vyučovací hodina trvala hodinu a patnáct minut, způsob systému výuky byl většinou přednáška, jen na Korejštině pro začátečníky byly hodiny mnohem více interaktivní.

- Zkouškové období tu bylo dvakrát, týden v dubnu (mid-term exams) a týden v červnu (final exams), způsob zakončení byl ale jiný u každého předmětu. U Machine Learning to byla písemná zkouška v obou případech, na South-North Korean Relations mid-term nebyla, pouze napsání tří esejí, final exam bylo pak psaní eseje na hodině. Naopak na Understanding about Korea žádné zkoušky nebyly, pouze individuální prezentace.

3.

- Škola nabízí ubytování buď na kolejích v Residence Hall nebo na pouze ženské koleji Daeha Villa, já bydlela v Residence Hall. Nejsou to nijak úžasné koleje, ale cenově to vyjde jako nejlevnější možnost a fitko na koleji na celý semestr stálo pouze 500 korun a je to dost dobře vybavené fitko. Jen upozornění, v Residence Hall není možnost si sám vařit, v Daeha Ville ano.

- Škola byla velmi nápomocná v zařizování ubytování, poslali spoustu mailů a pak si člověk zažádal o koleje přes jejich oficiální stránky.

- Cena ubytování byla cca 23 600 korun do konce semestru, pak byla možnost si pobyt prodloužit přes letní prázdniny.

- Jak už jsem zmínila, v Residence Hall není možné si vařit (na pokoji je ale alespoň lednička a na chodbě vařící voda na instantní ramen), každopádně přímo v budově je menza, kde se dá docela dobře najíst formou bufetu (vždy tam je sestava rýže + kimchi + nějaká forma masa), není to ale vegetarian friendly. Jinak na kampusu jsou ještě další jídelny, minimálně dvě další. V Residence Hall jedno jídlo stálo 90 korun.

- Kolem univerzity se ale nachází velká škála restaurací, od korejského jídla, přes ostatní asijské kuchyně a pak je možnost i západních jídel. V průměru oběd/večeře vyjde kolem 140 / 190 korun.

- Největší kulturní šok byla ale cena ovoce! Jedno malé jablko stálo kolem 80 korun, a ještě ani nebylo dobré.

- Co se dopravy týče, tak MHD v Soulu je úžasná věc – je velmi přesné, čisté a dá se dostat kamkoliv. Na MHD tu funguje buďto T-Money card, na kterou si nahrajete peníze a pak ji přikládáte ve formě check-in/check-out na turnikety, nebo existuje pak Climate card, která se platí jednou měsíčně. Upřímně nedokážu posoudit, která vyjde výhodněji. Climate card stojí na měsíc 1000, já na svoji T-Money card měsíčně zhruba nahrávala 850/1000 korun, záleží jak moc MHD budete využívat, ale všeobecně je daleko jednodušší získat T-Money card než Climate card. Jedinou nevýhodou je, že T-Money card lze nabít jen v hotovosti. Má ale roztomilý design!

- Na univerzitě i na koleji je dostupná Wi-Fi, pokud se tomu dá říkat “dostupná”. Na koleji je rychlost Wi-Fi taková, že jeden obrázek se mi stahoval 8 minut. Obrázek! A na kampusu se pro změnu nešlo připojit v 8 případech z 10. Ke konci semestru to ale naštěstí opravili.

- Co se zdravotního pojištění týče, tak to byl lehce chaos ze strany vlády. Úřad po nás vyžadoval Korejské národní pojištění, i přestože jsme byli již pojištěni. Šlo si požádat o odvolání, kdy člověk musel svoje pojištění mít v angličtině, a i v korejštině (stačilo to ale přeložit přes Papago nebo Google translator), vyplnit x dalších formulářů a zajít osobně na pobočku, konkrétně mně ale pojištění bylo odmítnuto, protože mi nekrylo například možné těhotenství. Cena Korejského národního pojištění byla zhruba kolem 5000 na 4 měsíce. Ale upřímně je to dost hloupé už jen z toho důvodu, že formulář k zaplacení pojištění jsem dostala až dva měsíce po tom, co jsem přijela, tudíž by mě zajímalo, jestli by mi zpětně zaplatili náklady, kdyby se mi něco během té doby stalo? Kdo ví.

- Pojištění, které jsem si zařídila před výjezdem je od Union za 4 900, s tím, že pojištění léčebných výloh v zahraničí je do výše skutečně vzniklých nákladů.

4.

- Mé náklady byly dosti vysoké, protože jsem dost cestovala, ať už po Jižní Koreji nebo po Asii (viz. Čína, Thajsko, Japonsko). Odhadem jsem utratila kolem 200 tisíc.

- Finanční podpora od školy mi pokryla víceméně polovinu mých nákladů – celé ubytování, pojištění, letenky (já udělala ale tu chybu, že jsem si koupila letenky zvlášť a upřímně jsem chtěla přímým letem, takže mě letenky vyšly draž) a ostatní počáteční výdaje v prvním měsíci.

- Osobně jsem velmi vděčná za tuhle příležitost vycestovat a studovat v zahraničí a obzvlášť v Jižní Koreji. Tohle bylo poprvé, co jsem navštívila Asii a myslím si, že to byla dobrá volba – je tu spousta příležitostí a věcí k vidění, většina Korejců vždy ráda pomůže, i když neumí tak dobře anglicky. Byl to skvělý semestr, plný poznávání nové kultury a nových lidí a překonávání své komfortní zóny!

(Fotografie z Lotte Worldu)